

der bor i Kommunens Huse, kan befinde sig meget godt ved den billigere Husleje og ved en rimeligvis mere flot Istandsættelse og mere Lydhørhed overfor Lejernes Krav, end der er, hvis de bor i private Ejendomme. Men hvem der sikkert ikke vil være tilfreds, hvis det gaar for sig i større Stil, det er Skatteyderne. Det bliver nemlig dem, der kommer til at betale til Fordel for det Mindretal, som det dog altid vil være, der kommer til at bo i Kommunens Ejendomme.

Finansministeren (Brandes): Til det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) kan jeg sige, at ved det Lovforslag, vi her forhandler om, er der jo ikke Tale om, at Staten vælter en Opgave eller en Byrde over paa Kommunerne. Det er kun, naar en Kommune frivilligt har paataget sig at opføre Bygninger for den mindre bemidlede Del af Befolkningen, at Staten træder hjælpende til. Staten paa-byrder jo ikke Kommunerne noget som helst Arbejde ved Lovforslaget.

Med det ærede 5te kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) er jeg maaske ikke saa uenig om, at hverken Staten eller Kommunen er den, der er bedst egnet til at være enten Bygherre eller Bestyrer af Bygninger. Men jeg gad gerne vide, hvordan det skulde undgaas. Staten, kan jeg først sige, er jo alligevel Ejer eller Bestyrer af Bygninger. Den maa jo som Stat have et endda meget udstrakt Tal af Bygninger, som den ejer eller administrerer, og efterhaanden som Staten udvider sine Opgaver, faar den ogsaa flere og flere Bygninger under sig. Det tror jeg ikke kan undgaas. Og noget lignende er virkelig Tilfældet med Kommunerne. Jeg kan godt give det ærede Medlem Ret i den almindelige Betragtning, at Staten neppe kan bygge og administrere saa praktisk og billigt som den private, men at det ikke er til at undgaa, tror jeg, det ærede Medlem, som er en saa erfaren Mand, ikke vil være uenig med mig i.

Dalsgaard: Dersom den højtærede Finansminister har opfattet mig, som om jeg mente, at Staten slet ikke skulde deltage i eller bære nogen Del af Byrderne ved de omhandlede Byggeforetagender, saa er det en Misforstaaelse. Det var ikke min Mening. Jeg mente kun, at den Byrde, der her var lagt over paa Statskassen, var for stor, og at Kommunernes forholdsvis blev for lille. For øvrigt skal jeg kun sige, at det glædede mig at høre den højt-

ærede Finansminister betone saa stærkt, at det kun var under de foreliggende Forhold, han for sit Vedkommende kunde finde det rigtigt at give Laan til Kommunerne med saa stort Tab for Statskassen. Vi er altsaa i det væsentlige enige, i alt Fald i vort Grundsyn. Jeg mener kun, at Tabet er lovlig stort ogsaa under de nuværende Forhold, men selvfølgelig maa Staten give sit Bidrag. Jeg kan jo dog acceptere Lovforslaget, som det foreligget.

Christiansen: Det ærede Medlem for 2den Kreds (Piper) og jeg bliver rimeligvis ikke enige i vort Grundsyn paa, hvad der er kommunale Opgaver, og hvad der ikke er kommunale Opgaver. Men jeg kan foreløbig trøste det ærede Medlem med, at de Ejendomme til Beboelse, som Københavns Kommune ejer og forvalter, har ikke kostet Skatteyderne en eneste Øre.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Piper: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Laan til Byggeföreninger.

(Lovforslaget findes i Tillæg C: Sp. 267).

Sagen sattes under Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Piper: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til det Udvalg, som det nys blev besluttet at nedsætte angaaende den forrige Sag paa Dagsordenen.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.